

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky a ve věci

žalobce: **P. M.**
bytem X
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 11. 2020, č. j. 064891/2020/KUSK-OLPPŘ/KLU,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Řízení o záznamu bodů v registru řidiče

1. Městský úřad Kolín (dále jen „správní orgán I. stupně“) oznámením datovaným 10. 12. 2019 žalobci sdělil, že ke dni 5. 12. 2019 dosáhl v bodovém hodnocení řidiče 12 bodů. Podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), správní orgán I. stupně současně žalobce vyzval k odevzdání řidičského průkazu.
2. Žalobce podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 27. 12. 2019 podal proti všem záznamům bodů v registru řidičů námitky, přičemž požadoval, aby správní orgán I. stupně opatřil kopie všech pravomocných rozhodnutí, která byla podkladem pro zápis bodů v registru řidičů. Na výzvu správního orgánu I. stupně ve smyslu § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále „správní řád“), ze dne 9. 1. 2020, žalobce (nově zastoupený JUDr. Bechyněm) reagoval dne 21. 1. 2020 podáním označeným jako „*Námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění*“ a znovu navrhl doplnění dokazování o způsobilé podklady, tedy rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků. Pouze ta, prosta právních či formálních vad, mohou podle žalobce prokázat dosažení 12 bodů. Podáním ze dne 31. 1. 2020 žalobce správní orgán I. stupně požádal o přerušení řízení o námitkách do doby rozhodnutí v přezkumném řízení ve věci příkazu ze dne 5. 12. 2019; k tomu přiložil návrh na jeho zahájení, který adresoval příslušnému správnímu orgánu. Správní orgán I. stupně nato řízení do 26. 2. 2020 přerušil s tím, že do té doby lze počítat s rozhodnutím, případně usnesením o zahájení přezkumného řízení.
3. Správní orgán I. stupně si v průběhu správního řízení opatřil mj. následující podklady:
 - a) Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, odboru služby dopravní policie, oddělení silničního dohledu, ze dne 22. 5. 2018 (dále jen „oznámení ze dne 22. 5. 2018“), podle kterého žalobce dne 21. 5. 2018 v 12:59 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Součástí správního spisu je též kopie příslušného příkazového bloku ze dne 21. 5. 2018, č. C 0679788.
 - b) Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územního odboru Kolín, dopravního inspektorátu, ze dne 9. 7. 2018 (dále jen „oznámení ze dne 9. 7. 2018“), podle kterého žalobce dne 4. 7. 2018 v 10:42 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Součástí správního spisu je též kopie příslušného příkazového bloku ze dne 4. 7. 2018, č. B 0705996.
 - c) Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, odboru služby dopravní policie, dálničního oddělení Kocourovce, ze dne 26. 10. 2018 (dále jen „oznámení ze dne 26. 10. 2018“), podle kterého žalobce dne 23. 10. 2018 v 11:10 porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, neboť nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem (bez

lékařského potvrzení). Součástí správního spisu je též kopie příslušného příkazového bloku ze dne 23. 10. 2018, č. B 1016458.

d) Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, územního odboru Děčín, dopravního inspektorátu, ze dne 21. 1. 2019 (dále jen „oznámení ze dne 21. 1. 2019“), podle kterého žalobce dne 18. 1. 2019 v 9:14 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h. Součástí správního spisu je též kopie příslušného příkazového bloku ze dne 18. 1. 2019, č. C 0749707.

e) Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, odboru služby dopravní policie, ze dne 24. 5. 2019 (dále jen „oznámení ze dne 24. 5. 2019“), podle kterého žalobce dne 23. 5. 2019 v 8:05 porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, neboť za jízdy držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Součástí správního spisu je též kopie příslušného příkazového bloku ze dne 23. 5. 2019, č. C 1670990.

f) Oznámení Policie ČR, Krajského ředitelství policie kraje Vysočina, odboru služby dopravní policie, oddělení silničního dohledu, ze dne 9. 12. 2019 (dále jen „oznámení ze dne 9. 12. 2019“), podle kterého žalobce dne 5. 12. 2019 v 13:38 porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více. Součástí správního spisu je též kopie příslušného příkazového bloku ze dne 5. 12. 2019, č. B 1675632.

4. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče vyplývá, že za přestupek ze dne 21. 5. 2018 byly žalobci zaznamenány dva body, za přestupek ze dne 4. 7. 2018 dva body, za přestupek ze dne 23. 10. tři body, za přestupek ze dne 18. 1. 2019 dva body, za přestupek ze dne 23. 5. 2019 dva body a za přestupek ze dne 5. 12. 2019 tři body.
5. Správní orgán I. stupně dne 23. 3. 2020 rozhodnutím č. j. MUKOLIN/OD 33071/20-hru (dále jen „prvostupňového rozhodnutí“) žalobcovy námitky podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl jako nedůvodné a potvrdil provedený záznam 12 bodů dosažených v bodovém hodnocení řidiče ke dni 5. 12. 2019. V odůvodnění se vyjádřil ke všem příkazovým blokům z hlediska jejich povinných náležitostí, porovnal je s příslušnými oznámeními o uložení pokuty za přestupek a potvrdil oprávněnost zápisu všech bodů. K přezkumnému řízení správní orgán I. stupně uvedl, že jeho výsledek nezná, což ale nepředstavuje překážku v řízení a nejde ani o předběžnou otázku.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž argumentoval obdobně jako později v žalobě.
7. Dne 20. 11. 2020 vydal žalovaný v záhlaví označené rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalobcovo odvolání zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění se ztotožnil se závěrem správního orgánu I. stupně, že jednotlivá pravomocná rozhodnutí představují způsobitý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Z jednotlivých oznámení o uložení pokut příkazem na místě jsou jasné

patrná a seznatelná protiprávní jednání, za která byly žalobci uloženy pokuty, a současně jsou tyto údaje totožné s údaji uvedenými v jednotlivých příkazových blocích. Je nepochybné, že příkazy na místě byly uloženy právě žalobci za jednoznačně a nezaměnitelně specifikované přestupky, jejichž skutkové podstaty žalobce naplnil, ať už slovně, nebo paragrafově vymezenými, protiprávními jednáními podléhajícími bodovému hodnocení; vždy je jasná i výše pokuty, oprávněná úřední osoba, žalobce všechny příkazové bloky podepsal. Rovněž záznamy bodů byly žalobci zaznamenány zcela v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Žalovaný připomněl, že je nezbytné rozlišovat mezi řízeními o jednotlivých přestupcích a řízením o námitkách proti provedeným záznamům, která mají rozdílný předmět. Správní orgán I. stupně i žalovaný se mohly zabývat pouze tím, zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu se způsobitelným podkladem pro něj, nikoliv už přezkumem správnosti či zákonnosti pokut. Na příkazy je nutné hledět jako na správné a zákonné, tedy závazné do doby, než je případně příslušný orgán veřejné moci prohlásí za nezákonný; to se ve věci žalobce prokazatelně nestalo.

Shrnutí žaloby

8. Žalobce žádá zrušení napadeného rozhodnutí i prvostupňového rozhodnutí. Namítá, že žalovaný vůbec nerespektoval odvolací důvody a upřednostnil některé důkazy v neprospěch žalobce. Žalovaný také zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve shodných věcech, čímž narušil jistotu žalobce. Upozorňuje, že v odvolání napadal způsobitelnost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho bodového hodnocení, avšak žalovaný neshledal důvod se touto námitkou zabývat. Správní orgány přitom v námitkovém řízení běžně posuzují způsobitelnost jednotlivých podkladů, což žalobce dovozuje z několika správních rozhodnutí, jejichž stejnopisy připojuje k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně.
9. Žalobce dále brojí proti názoru žalovaného, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba je vždy porovnat s rozhodnutími, kterých se týkají. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifičnost rozhodnutí vydaného v blokovém (příkazním) řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, o místě a době spáchání přestupku, o tom, čeho se přestupce dopustil, a o povinnosti, kterou přestupce porušil. Podle žalobce navíc nelze z pouhého podpisu na pokutovém bloku dovozovat, že by přestupce udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
10. Žalobce dále namítá nedostatky všech příkazových bloků: ze dne 21. 5. 2018, ze dne 4. 7. 2018, ze dne 23. 10. 2018, ze dne 23. 5. 2019 i ze dne 5. 12. 2019. Z pokutového (příkazového) bloku musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. Nepostačí tak popis „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“, neboť je třeba odlišit porušení § 4 písm. c), § 18 odst. 3 nebo odst. 4 zákona o silničním provozu. Za dostatečnou žalobce nepovažuje ani specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona

o silničním provozu slovy „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.*“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla nebo jako spolujezdec. Dále porušení povinnosti podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu nestačí podle žalobce formulovat jako „*telefonování za jízdy aj.*“, protože ze specifikace musí být zřejmé, že přestupce tuto povinnost porušil za jízdy, jako řidič a že netelefonoval např. se sadou *hands-free*. Z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kdy a kde mělo ke spáchání přestupku dojít. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.

11. Prizmatem těchto standardů pak žalobce nahlíží v žalobě jednotlivé příkazové bloky a u každého z nich vždy shodně namítá: že není přesně zjištěna osoba přestupce, doba a místo spáchání, že z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata ani její propojení s porušenou zákonnou povinností, že právní kvalifikace je zapsaná zkratovitě (vyplývá sice konkrétní paragraf, již ne jaký bod či písmeno), že není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo jednání spácháno úmyslně, nebo z nedbalosti, že není zřetelně uložena sankce a konečně nevyplývá údaj o místě vydání rozhodnutí, oprávněné osobě, včetně jejího podpisu, a data vyhotovení a převzetí. Tyto údaje jsou podle žalobce zčásti nečitelné, zčásti nejsou vypsány; na rozhodnutí není zřetelný podpis žalobce.
12. Dle žalobce nepředstavují předmětné pokutové (příkazové) bloky způsobilé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, protože v nich není konkrétně vymezeno protiprávní jednání a není z nich bez důvodných pochybností patrné komu, kdy, kde, za jaký přestupek a kým byla pokuta uložena.

Vyjádření žalovaného

13. Podle žalovaného není žaloba důvodná, navrhuje ji proto zamítnout. Žalovaný zdůrazňuje, že správní orgán I. stupně byl v námitkovém řízení povinen zkoumat pouze to, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí o přestupku, pro která platí presumpce správnosti správních aktů, a zda byl za jednotlivé přestupky zapsán správný počet bodů. Jiný postup správních orgánů by nebyl v souladu s právními předpisy. V projednávané věci si proto správní orgán I. stupně vyžádal příslušné podklady pro zápis bodů. Záznamy bodů byly podle správního orgánu I. stupně ve shodě se žalovaným provedeny v souladu s oznámeními o uložení pokuty, která jsou dle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu jedinými předpokládanými podklady pro zápis bodů. Ani u pokutových (příkazových) bloků přitom správní orgán I. stupně ani žalovaný neshledaly žádné nedostatky. Námitky i odvolací důvody žalobce přitom byly podle žalovaného nekonkrétní, žalobce ani nepředložil či nenavrhoval žádné důkazní prostředky. V této souvislosti žalovaný podotkl, že rozhodnutí jiných správních orgánů v nesouvisejících věcech nelze pokládat za důkaz nezákonnosti.

Posouzení věci krajským soudem

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž

napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

15. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, jelikož účastníci ani na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že by s tímto postupem nesouhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud současně nepovažoval za nezbytné nařizovat jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu.
16. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *„[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu“*. Podle odst. 3 téhož ustanovení *„[s]hledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí“*.
17. Soud úvodem poznamenává, že žalobce v žalobě opakuje obdobnou argumentaci jako v odvolání, přičemž téměř nijak nereaguje na to, jak se s ní žalovaný vypořádal (viz str. 5–7 napadeného rozhodnutí). Žaloba obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace ke konkrétnímu případu. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle nichž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*
18. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil. Na tyto judikатурní závěry také přiléhavě odkazuje žalovaný jak v napadeném rozhodnutí, tak ve vyjádření k žalobě.

19. Byly-li zpochybněny skutečnosti obsažené v oznámeních policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v příkazním řízení), je v takovém případě třeba, aby si správní orgán vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí příkazového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v příkazním řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76).
20. V posuzované věci přesně tak správní orgány postupovaly a v souladu s uvedenou judikaturou si vyžádaly kopie příslušných příkazových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v bodovém hodnocení žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v příkazových blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky byly se žalobcem projednány v příkazním řízení, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno příkazem na místě a řádně a úplně vyplněným příkazovým blokem a že žalobce příkazové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti příkazového bloku podle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Vzhledem k tomu neobstojí obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány nezabývaly způsobilostí jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
21. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nečitelnosti, nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Při zohlednění specifik příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Tuto judikaturu ostatně žalobce cituje v žalobě, je mu (nebo přinejmenším jeho zástupci) tedy dobře známa. Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v příkazovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných příkazových bloků:
22. Příkazový blok ze dne 21. 5. 2018 (související s oznámením ze dne 22. 5. 2018) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu, číslo občanského průkazu), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „21. 5. 2018 1259 Sezemice, ul. Dukelská, u č. p., 321 § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. – překročil dovolenou rychlost v obci 50/67/64 km/h REG 3AR 3662“. U formy zavinění s poznámkou „nehodící se škrtněte“ je přeškrtnuto pole „úmysl“ a ponecháno pole „nedbalost“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 700 Kč, označení oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.
23. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 21. 5. 2018 v 12:59 u č. p. 321 v ulici Dukelská v obci Sezemice z nedbalosti porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X překročil

nejvyšší dovolenou rychlost v obci (po odečtení odchylky měření) o 14 km/h. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě, jak tvrdí žalobce. Popis skutku („*rychlost v obci 50/67/64 km/h*“) nezavdává pochyb o tom, že dle příkazového bloku žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dle příkazového bloku dopustil. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. též číslem jeho občanského průkazu a na příkazovém bloku je jeho podpis. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku také podepsána, tudíž je identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že tento příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

24. Příkazový blok ze dne 4. 7. 2018 (související s oznámením ze dne 9. 7. 2018) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu, číslo občanského i řidičského průkazu), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „1042 4. 7. 2018 3SX7752 KOLÍN OVČARECKÁ 855 50/63/60 km/h MODRÁ překročení dovolené rychlosti v obci řidič porušil § 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“. U formy zavinění s poznámkou „*nehodící se škrtněte*“ je přeškrtnuto pole „úmysl“ a ponecháno pole „nedbalost“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 300 Kč, označení oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.
25. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 4. 7. 2018 v 10:42 u č. p. 855 v ulici Ovčarecká v obci Kolín z nedbalosti porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky 3SX7752 překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (po odečtení odchylky měření) o 10 km/h. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě, jak tvrdí žalobce. Popis skutku („50/63/60 km/h“ a „*překročení dovolené rychlosti v obci řidič porušil § 18/4 z. č. 361/2000 Sb.*“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, přiléhavá a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dle příkazového bloku dopustil. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. též číslem jeho občanského průkazu a na příkazovém bloku je jeho podpis. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena služebním číslem a je na něm podepsána, tudíž je identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že i tento příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
26. Příkazový blok ze dne 23. 10. 2018 (související s oznámením ze dne 26. 10. 2018) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu, číslo občanského i řidičského průkazu), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „Dne 23. 10. 2018 v 11:10 hod, D 35, 269 km, směr Olomouc, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. za jízdy nebyl připoután bezpečnostními pásy ve vozidle X, V. B., bez lékařského potvrzení“. U formy zavinění s poznámkou „*nehodící se škrtněte*“ je přeškrtnuto pole „úmysl“ a ponecháno pole „nedbalost“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 500 Kč, označení oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.
27. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 23. 10. 2018 v 11:10 na 269. kilometru dálnice D35 směrem na Olomouc z nedbalosti porušil § 6 odst. 1

písm. a) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě, jak tvrdí žalobce. Popis skutku („§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb. za jízdy nebyl připoután bezpečnostními pásy“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého musí být řidič za být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, přiléhavá a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dle příkazového bloku dopustil. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. též číslem jeho občanského průkazu a na příkazovém bloku je jeho podpis. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena služebním razítkem se služebním číslem a podpisem, tudíž je identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že i tento příkazový blok je způsobitým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.

28. Příkazový blok ze dne 18. 1. 2019 (související s oznámením ze dne 21. 1. 2019) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu, číslo občanského průkazu), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „X 18. 1. 2019 9:14 LUDVÍKOVICE i/13 u čp 164 PORUŠIL § 18/4 Z. Č. 361/2000 SB. RYCHLOST V OBCI, R 50/71/68“. U formy zavinění s poznámkou „nehodící se škrtněte“ je přeškrtnuto pole „úmysl“ a ponecháno pole „nedbalost“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 000 Kč, označení oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.
29. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 18. 1. 2019 v 9:14 u č. p. 164 na silnici I/13 v obci Ludvíkovice z nedbalosti porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (po odečtení odchylky měření) o 18 km/h. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě, jak tvrdí žalobce. Popis skutku („rychlost v obci 50/71/68 km/h“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, přiléhavá a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dle příkazového bloku dopustil. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. též číslem jeho občanského průkazu a na příkazovém bloku je jeho podpis. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena razítkem se služebním číslem a podpisem, takže je identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že i tento příkazový blok je způsobitým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
30. Příkazový blok ze dne 23. 5. 2019 (související s oznámením ze dne 24. 5. 2018) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu, číslo občanského i řidičského průkazu), přestupek je popsán takto: „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „805 23. 5. 2019 RZ X I/20 U OBCE MĚCHOLUPY ZA JÍZDY DRŽEL HOVOROVÉ ZAŘÍZENÍ (MOBILNÍ TELEFON) § 7/1c z. č. 361/2000 Sb.“. U formy zavinění s poznámkou „nehodící se škrtněte“ je přeškrtnuto pole „úmysl“ a ponecháno pole „nedbalost“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč, označení oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.

31. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 23. 5. 2019 v 8:05 na silnici I/20 u obce Měcholupy z nedbalosti porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X při jízdě vozidlem držel v ruce mobilní telefon. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě, jak tvrdí žalobce. Popis skutku [„*ZA JÍZDY DRŽEL HOVOROVÉ ZAŘÍZENÍ (MOBILNÍ TELEFON)* § 7/1c z. č. 361/2000 Sb.“] nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, podle kterého řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f1 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, přiléhavá a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dle příkazového bloku dopustil. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. též číslem jeho občanského průkazu a na příkazovém bloku je jeho podpis. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena služebním číslem a podpisem, takže je identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že i tento příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
32. Konečně příkazový blok ze dne 5. 12. 2019 (související s oznámením ze dne 9. 12. 2019) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, adresu místa trvalého pobytu, číslo řidičského průkazu) a číslo registrační značky vozidla, přestupek je popsán takto: „§ 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb.“, přestupkové jednání je specifikováno takto: „5. 12. 2019 13:38 II/405 NOVÁ BRTNICE RYCHLOST V OBCI O VÍCE NEŽ 30 KM/H R 50/90/87 km/h § 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“. U formy zavinění s poznámkou „nehodící se škrtněte“ je přeškrtnuto pole „úmysl“ a ponecháno pole „nedbalost“. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 2 500 Kč, označení oprávněné úřední osoby a podpis přestupce.
33. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 5. 12. 2019 v 13:38 na silnici II/405 v obci Nová Brtnice z nedbalosti porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť jako řidič osobního automobilu registrační značky X překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (po odečtení odchylky měření) o 37 km/h. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě, jak tvrdí žalobce. Popis skutku („*RYCHLOST V OBCI O VÍCE NEŽ 30 KM/H R 50/90/87 km/h*“) nezavdává pochyb o tom, že žalobce svým jednáním porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, podle kterého smí jet řidič v obci rychlostí nejvýše 50 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná, přiléhavá a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dle příkazového bloku dopustil. Žalobce jakožto přestupce je též dostatečně identifikován, mj. též číslem jeho občanského průkazu a na příkazovém bloku je jeho podpis. Oprávněná osoba je na příkazovém bloku označena služebním číslem a podpisem, takže je identifikovatelná. Soud proto konstatuje, že rovněž tento příkazový blok je způsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče.
34. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalobní body vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem příkazových bloků nejsou důvodné.
35. Pokud jde o námitku týkající se legitimního očekávání, soud nejprve konstatuje, že z několika předložených správních rozhodnutí nelze vysledovat ustálenou správní praxi, která by žalobci zakládala legitimní očekávání, že bude rozhodnuto v jeho prospěch (srov.

rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42, odst. 21–22). Soudu ostatně ani není zřejmé, jaké konkrétní očekávání žalobce v tomto směru měl mít. V žalobě odkazuje na několik správních rozhodnutí s tím, že se v nich správní orgány zabývaly způsobilostí jednotlivých rozhodnutí k záznamu bodů. To je ale přesně to, co činily správní orgány i v tomto řízení.

36. Neobstojí rovněž žalobcův nesouhlas se závěrem žalovaného, že podpisem příkazových bloků přestupce aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v příkazním řízení. Žalobce v tomto postupu spatřuje snahu správních orgánů přenést odpovědnost za zákonnost a správnost příkazového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v příkazním řízení je podmíněno právě souhlasem přestupce s právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Svým podpisem tak žalobce vlastně správnost příkazového bloku schvaluje. Podpis příkazového bloku rozhodně není formalitou, neboť teprve okamžikem podpisu je vydáno rozhodnutí (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Přestupce svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně právně kvalifikován. Pokud má přestupce za to, že údaje na předmětném příkazovém bloku nejsou správné (např. se přestupek vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně kvalifikován atd.), není jeho povinností příkazový blok podepsat. V případě absence podpisu nedojde k vydání rozhodnutí v příkazním řízení a věc bude řešena ve standardním přestupkovém řízení. Podepsal-li však žalobce příkazový blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost příkazového bloku k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče.

Závěr a náklady řízení

37. Soud uzavírá, že žalobní body neshledal důvodnými ani nezjistil žádnou vadu, ke které by byl povinen přihlédnout i bez námitek. Žalobu proto jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
38. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Žalovaný sice vznesl požadavek na to, aby mu soud náhradu přiznal, avšak netvrdil, že by mu vznikly konkrétní mimořádné náklady překračující jeho běžnou úřední činnost. Její standardní součástí je též hájení vlastních rozhodnutí v řízení před správními soudy, přičemž dle ustálené judikatury NSS se náklady na tuto činnost až na výjimky nepřiznávají (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, či rozsudek NSS ze dne 16. 7. 2021, č. j. 2 As 264/2019-38, odst. 34).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2022

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu